

не е изпиталъ. Свѣтътъ бѣ забравилъ, че тукъ, на тая черна земя, живѣятъ българи, които нѣкога сж имали велика и просвѣтена държава. Отъ никжде защита, отъ нийде помощъ и надежда за спасение.



Г. Бенковски — героятъ на Априлското възстание.

Но спасението дойде отъ самитѣ насъ. България възкръсна за новъ животъ. Защото свещениятъ огънь на нашитѣ славни дѣди, който българскиятъ народъ носи въ гърдитѣ си, не бѣше изгасналъ; той само мъждѣше и чакаше щастливъ день да се разпали. И пламна той изпърво въ гърдитѣ на отца Паисия, разпали се въ душитѣ на Раковски, Левски, Бенковски и Ботевъ и като стихиенъ пожаръ се разнесе по всички краища на изстрадалата българска земя.